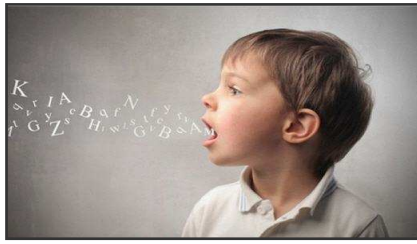


FRENET SUBLINGUAL CURT (ANQUILOGLÒSSIA)

El frenet sublingual és una membrana situada sota la llengua. Quan el frenet és massa curt la llengua està ancorada al terra de la boca i no pot fer els moviments normals. Això pot causar dificultats per a la lactància materna i altres problemes a llarg termini:



En la mare:

- Dolor als mugrons a l'alletar (per clivelles o infeccions)
- Poca producció de llet i augment de pes insuficient de l'infant.
- Massa producció de llet (hipergalàctia) per a compensar l'alletament difícil.
- Mastitis de repetició
- Pèrdua de confiança i abandonament de l'alletament matern.

En el nen petit:

- Irritabilitat i plor difícil de consolar
- Preses molt llargues i reclam continu
- Pes just o poc augment de pes

En el nen més gran:

- Dificultat per pronunciar algunes lletres (r/rr/t/l/d/n/s/z)
- Maloclusió dental
- Tendència a respirar per la boca i predisposició per a les infeccions respiratòries: otitis, bronquitis...

En l'adult:

- Problemes de son i ronquets
- Dificultat per menjar gelats i per fer petons

Quan hi ha problemes amb l'alletament la causa no és sempre un frenet curt, de vegades només és una qüestió de corregir la tècnica: s'ha de comprovar la postura tant de la mare com del lactant i l'enganxament del mugró dins la boca del lactant. En alguns casos pot ser útil una mugronera

(mugró invertit) o estimular la producció amb un extractor manual o elèctric.

Un cop descartades altres causes de dificultat en l'alletament, si el lactant té un frenet curt la frenectomia pot ser la solució.

La frenectomia és una tècnica senzilla que consisteix en tallar el frenet per alliberar la llengua del terra de la boca.

Fins els 6 mesos d'edat el frenet està poc vascularitzat i inervat, de manera que en tallar-lo gairebé no sagna ni fa mal.

La intervenció es realitza en pocs segons i no precisa anestèsia . Consisteix en aixecar la llengua i tallar el frenet amb unes tisores quirúrgiques. De vegades es produeix un petit sagnat que s'atura fàcilment amb la compressió d'una gasa. Un cop realitzada la frenectomia el lactant es col·loca al pit de seguida perquè mami i així avaluar la millora.

Existeixen diferents graus de frenets: Els anteriors (tipus I i II) són els més freqüents. Surten des de la part de davant de la llengua, són fàcils de veure i de tractar. Els posteriors (tipus III i IV) poden passar inadvertits i la intervenció pot ser més complexa.

Antigament eren les llevadores les qui practicaven la frenectomia en el moment del naixement, però a partir de mitjans del segle XX l'alletament matern va perdre popularitat. Quan hi havia dificultats en l'alletament matern la solució era suspendre la lactància i alimentar el lactant amb llet de fórmula, i es van deixar de fer frenectomies de rutina.

Avui dia no hi ha cap dubte sobre la superioritat de l'alletament matern respecte de la llet de fórmula i és per això que ha ressorgit aquesta tècnica tan senzilla que tal vegada podrà salvar alguna lactància.

Per altra banda, cal tenir en compte que si el lactant té el frenet curt però no té problemes per a l'alletament, la frenectomia també pot ser útil per a prevenir problemes a llarg termini.